

“Sirkeci’den Tren Gider / Evim Barkım Viran Gider”

◆ Ahmet Doğan İlbey

1983’te Ocak Yayınları’ndan çıkan, hüznün, hasret, firak, acı, ana, baba, çocuk, gelin, vatan ve gurbet kokan “Masal Çağı” adlı bir kitap vardı başucumda.

Şair Ali Akbaş’ın kaleminden çıkmış, hüznün, yoksulluğun ve fedakârlığın yükünü taşıyan saf Anadolu insanına benzeyen bir kitaptı bu...

Her mısraında mazrur ve masum Anadolu insanının ellerini, gözlerini, kalbini ve çilesini okuduğum bu kitapta bir tek şiir var ki derûnumdan hiç çıkmaz: “Göç” (Sirkeci’den Tren Gider)

Okudukça dokunmuştu hüzünkâr yüreğime...

Okudukça daha da artmıştı doğuştan var olan hüznüm. Hasret duygusuyla yaratılmış gönlümü daha da ateşlendirmişti.

Hayatında askerlik hâriç hiç gurbete çıkmamış, fakat doğuştan gurbettede olan, vaktin oğlu misali her ân manevî gurbet, iç ve dış gurbet yaşayan fakirin gönlünü “Göç” şiiri yakıp kavurmuştu.

O günden bugüne yüreğime gurbet ve göç kelimeleri düştükçe okuduğum bir şiirdir Ali Akbaş’ın “Göç” şiiri...

Daha ortasına gelmeden gözlerimden yaşlar boşanır, yüreğime ateşler düşer ve tamamını bir türlü okuyamam.

*“Sirkeci’den tren gider,
Varım yoğum törem gider,
Tuna bizden utanır, biz Tuna’dan,
Yüzüne kapatır ellerini.
Aldırma be Tuna’m,
Yiğit çıplak doğar anadan.”*

Yıldırım’dan Kanûnî’ye kadar Viyana’yı, Belgrad’ı, yâni Avrupa’yı darülişlâm kılmak ve ilâ’y-i Kelimetullah’ı yaymak için şanla şerefle gittiği zamanların ihtişamıyla büyümüş, toprağıyla hal-hamur olmuş Anadolu’nun Türk evlatları yirmi asırda Sirkeci’den kalkan trenle Avrupa’ya ekmek parası için gider. İnsanın için ezen, izzetine dokunan maişet gurbetidir bu...

Bu gidiş sadece maişet gurbeti değildir. Yıldırımlara benzeyen atlarla Tuna’dan, Mohaç’tan uçup gittiği Avrupa’ya şimdi işçi olarak gidiyor.

Muhteşem mâzisindeki asalet ve gurur dimağından hiç çıkmaz.

İçini ezen, yüreğini kanatan bu duygulardır. Derûnunda bu duygu ve düşüncelerin ateş topağına dönüştüğü bir insanı düşünün.

Vatanında bıraktığı ana, baba, eş ve çocuklarına bakarak, dün fethettiği Avrupa’ya maişet gurbetine çıkıyor. Buna yürek dayanır mı?

*“Sirkeci’den tren gider,
Vagon gider, derdim gider,
Gurbet elde bir başıma,
Varım, yoğum alır gider”*

Bu şartlarda tren acımasızdır. Sirkeci’den giden tren bir ayrılık treni...

İnsanı vatanından, ailesinden koparıp yâd elle-re götürülen bir acı tren gurbetçinin her şeyini, bütün varlığını alıp götürüyor.

Şiirin her kıtasının başında kullanılan “Sirkeci’den tren gider...” mısraı öldürücü, yakıcı bir ifade... Her söylenişinde yürekleri hoplatıyor, vatan-dan koparıldığı acısını hissettiriyor.

Bu mısraı her okuduğumda vatandan sürgüne gidişin duygu ve düşüncelerini yaşatıyor yüreğime.

*“Sirkeci’den tren gider,
Ona giden verem gider,
Bir kampana çalar analar, ağlar.
Oğul oğul, çocuklar öksüz, gelinler dul.
Akşam olur, hüznün çöker,
Omuzlarım bir bir düşer,
Sirkeci’den tren gider,
Gözyaşımı döker gider.”*

Sirkeci sanki cennetle cehennem arasında bir yer...

Beri tarafı vatan, öte tarafı Avrupa, yâni yâd el...

Arasat Meydanı gibi ne olacağıнын bilinmediği bir bekleyiştir Sirkeci’de beklemek...

Gurbettedelerin için yakan, gözlerine kötü görünen bir mekândır Sirkeci.

Anadolu’nun her köşesinden gelen garipleri yurdundan alıp dilini dinini bilmediği başka âleme götürülen tren kapkaradır, acımasızdır.

*“Sirkeci’den tren gider,
Erzurumlu Duran,
Ankaralı Burhan gider,
Burada ezan var, orda çan,
Her sabah çınlar tepemizde,
Uyan uyan!”*

Merhametsiz trene binen gurbetzedelerimizin içine tarih ve ecdadı düşer.

Son kez dinledikleri ezanı bir dinleyemeyeceklerdir artık. Çünkü gurbet elde çan sesi vardır. Varlığının tek hâmisini olan Kur'an'ı Kerim düşer, sızı düşer kalplerine.

Dün ümmetdaşının selâmeti için Yemen gurbetlerine bile isteye gitmişlerdi. Fakat bu zâlim tren onları ekmek parası kazanmak için gâvur ellerine götürecektir:

*“Sirkeci'den tren gider,
Bir yaldızlı Kur'an gider,
Su serperler ya gidenlerin ardında,
Dün askere Hint'e, Yemen'e,
Bugün ekmeğe, yaban ellerine,
Dönmezler ya andan”*

Sirkeci yâd ellere gurbettede toplama merkezi gibi bir vasfa bürünmüştür.

İhtişamlı zamanların Sirkeci'si değildir.

Buradan kalkan tren de hayırlı seferlere götüren bir tren değildir gurbetçilerin gözünde.

Vatan, hâne, çoluk çocuk her şeyi gözden, gönülden uzaklaştırıyor.

Gurbetçilerin içi yanar, ezilir. Daha bir asır evvel böyle geçmemişlerdi Frenk diyarından...

Muhteşem atlarla geçmişlerdi Tuna'dan...

Tuna selâm dururdu.

Gurbetçilerimiz şimdi Tuna'dan geçerken kara trenin penceresinden başını çıkarıp bakamıyorlar utandıklarından.

Muhteşem Âli Osman devirlerinin saadetini yaşayan Tuna da onlara bakamaz mahcubiyetinden.

*“Sirkeci'den tren gider,
Evim, barkım viran gider,
Biz hep atla geçtik Tuna'dan,
Böyle geçmedik avrat, uşak,
Biz hiç böyle geçmedik,
Tuna bizden utanır, biz Tuna'dan,
Aldırma be Tuna'm,
Yiğit çıplak doğar anadan”*

Gurbetzedeler kahırlıdır trene.

Frenk gurbetine yalnızca bedenlerini götürmüyor.

Arkada bıraktıkları, mesuliyetini taşıdıkları dertlerini, yâni hâne halkını, umutlarını, memleket dâvâsını, köyünü, çeşmesini, câmisini, bağını, bahçesini de acılı yüreğinde götürüyor gurbetzedelerin.

Bunun içindir ki kendisi de hüzün ehli olan şair Ali Akbaş “Göç” şiirinde yüreğimizi yakıp kavursun diye bâzı mısraları tekrar ederek şiiri bir gurbet türküsüne, bir ağıta dönüştürüyor.

Yüreği olan ancak anlar bu sesi...

*“Sirkeci'den tren gider,
Vagon gider, derdim gider.
Gurbet elde bir başıma,
Varım yoğum alır gider.”*

*Sirkeci'den tren gider,
Erzurumlu Duran,
Ankaralı Burhan gider,
Burada ezan var, orda çan,
Her sabah çınlar tepemizde,
Uyan uyan!
Sirkeci'den tren gider,
Bir yaldızlı Kur'an gider”*

Hâsıl-ı kelâm; modern ve dijital çağın yok ettiği gurbet duygusunu tatmaktan mahrum olan yeni nesillere “Göç” şiirini çok okutmak lâzım. Yahya Kemâl'in söylediği gibi:

“Gurbet nedir bilir mi o menfâya gitmeyen?”

Abdurrahim Karakoç'un mısralarıyla “Gurbet sancıdır, ayrılık hançer / Gurbet nedir, ne değildir? De hele” diye gurbetzedeleri konuşturmalı ve dinlemeliyiz. Anadolu insanı gurbet türkülerini çok sever. “Ah, gurbet türküleri!” diye inlemesi bundandır.